

15 Αυγούστου 2014

Η ιστορία της Παναγίας Σουμελά «εις του Μελά»

[/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ορθόδοξη πίστη](#)

Η θαυματουργή εικόνα της Παναγίας σύμφωνα με την παράδοση της Ορθοδόξου εκκλησίας είναι έργο του Αποστόλου και Ευαγγελιστή Λουκά. Το όνομα Σουμελά ετυμολογείται από το όρος μελά και του ποντιακού ιδιώματος 'σού', που σημαίνει «εις το» ή «εις του» και έγινε Σουμελά «εις του Μελά». Μετά το θάνατο του, βρίσκεται για ένα διάστημα στην Αθήνα και από τα τέλη του 4ου μ.Χ. αιώνα τη συναντούμε στο όρος μελά, σε απόσταση 46 χιλιομέτρων από την πρωτεύουσα του Ευξεινου Πόντου, την Τραπεζούντα.

Το 386 μ.Χ. με Βαθιά πίστη και απόλυτη εμπιστοσύνη το πρόσωπο της οι Αθηναίοι μοναχοί Βαρνάβας και Σωφρόνιος ιδρύουν το μοναστήρι της όπου ως των ξεριζωμό των Ελλήνων της Ανατολής έζησαν εκατοντάδες μοναχοί και ασκητές. Άξιο θαυμασμού είναι το μεγάλο πνευματικό, εθνικό και κοινωνικό έργο της Σουμελιώτισσας, ιδιαίτερα μετά την πτώση της αυτοκρατορίας της Τραπεζούντας. Γίνεται το σύμβολο και η ελπίδα των Ελληνοποντίων που καταφεύγουν στην προστασία της και βρίσκουν παρηγοριά και ασφάλεια. Κάτω από την προστασία της οι υπόδουλοι Έλληνες βρίσκουν τη δύναμη να αγωνιστών ενάντια στις τουρκικές διώξεις, στα βασανιστήρια, στους εξισλαμισμούς και κατά τα τελευταία πριν από την ανταλλαγή χρόνια να σηκώσουν το βαρύ σταυρό της εξόντωσης από τη σχεδιασμένη από το επίσημο τουρκικό κράτος σατανική τακτική της γενοκτονίας όπου θυσιάστηκαν 350.000 Έλληνες του Πόντου.

Μέσα στο βαρύ της τυραννίας κλίμα, είναι κέντρο γραμμάτων και παιδείας,

εκπαιδεύοντας ιερείς και δάσκαλους, δρώντας ανασταλτικά στον οδοστρωτήρα του εκτουρκισμού και στην απώλεια της εθνικής ταυτότητας και συνείδησης, ανατρέποντας το ηθικό των Ελλήνων με την ιδέα της εθνικής ανεξαρτησίας και της θρησκευτικής ελευθερίας. Ήρθαν όμως και τραγικές μέρες που τίποτε δεν μπορούσε να ματαιώσει τον ξεριζωμό που επιβλήθηκε, με τη συνθήκη της Λωζάνης. Κανέναν από τους τότε ισχυρούς της γης δεν συγκίνησε ο θρήνος, τα μαρτύρια και το ξεσπίτωμα ενός λαού που υποχρεώθηκε να εγκαταλείψει τις προγονικές του εστίες θύμα μιας ανίερης εμπορικής ανταλλαγής.

Με τον ξεριζωμό το εικόνισμα της Παναγίας θάφτηκε από τους τελευταίους μοναχούς στα αγιασμένα χώματα της. Δέκα χρόνια θαμμένη χωρίς προσκυνητές περίμενε την απελευθέρωση της. Η απεριόριστη αγάπη των ξεριζωμένων στη Σουμελιωτησσα, η αθεράπευτη νοσταλγία τους για τις αξέχαστες πατρίδες θεριεύει την ελπίδα της απελευθέρωσης της που πρόβαλε σαν ένα επιτακτικό καθήκον στο νου και τη συνείδηση δύο εκλεκτών τέκνων του Πόντου, τον μητροπολίτη Ξάνθης Πολύκαρπου Ψωμιάδη και του υπουργού Λεωνίδα Ιασωνίδη οι οποίοι ζήτησαν τη μεσολάβηση του πρωθυπουργού Ελευθερίου Βενιζέλου για την απελευθέρωση της εικόνας. Μετά την έγκριση του αιτήματος από τον Τούρκο πρωθυπουργό Ισμέτ Ινονού, πήγε στον Πόντο ο αρχιμανδρίτης Αμβρόσιος από τους τελευταίους μοναχούς της μονής και ύστερα από αγωνιώδεις προσπάθειες βρήκε την εικόνα, τον πολύτιμο σταυρό με το τίμιο ξύλο που είχε δωρίσει στο μοναστήρι ο αυτοκράτορας της Τραπεζούντας Εμμανουήλ Γ' ο μέγας Κομνηνός και το χειρόγραφο Ευαγγέλιο του οσίου Χριστόφορου που είχαν

ενταφιαστεί μαζί με την εικόνα, τα μετέφερε στην Αθήνα και τα παρέδωσε στον μητροπολίτη Τραπεζούντας και κατοπινό αρχιεπίσκοπο Αθηνών Χρύσανθο Φιλιππίδη, όπου εκείνος το εναπόθεσε προσωρινά στο βυζαντινό μουσείο Αθηνών.

Από εδώ και ύστερα μια άλλη ιστορία γράφεται στον ελλαδικό χώρο.

Πηγή: panagiasoumela.gr